

lig, fordi den nemlig ikke har nogen som helst Grundvold at staa paa. Den eneste Grundvold, den har, er, at der er et Mindretal i Udvalget, som ikke har kunnet blive enigt om noget som helst. Men det er ikke for at udtale dette, at jeg har begæret Ordet, det er, som sagt, tilstrækkelig imødegaaet, og ellers er der jo ikke i denne Sag fremkommet noget nyt. Hvad jeg har begæret Ordet for, er for at belyse nogle Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm). Det ærede Medlem omgaaes nemlig paa en højst forhavende Maade med Talstørrelser. Det ærede Medlem sagde, at han repræsenterer en Kreds, der efter Grundloven havde Ret til at faa 10 Repræsentanter. Det er nu ikke Tilfældet, thi om man ogsaa dividerer Grundlovens Forholdstal 16,000 ind i Kredens Indbyggertal 142,000, saa faa vi dog ud, at den knap har Ret til at faa 9 Folketingsmænd, og naar der er Tale om en Ændring som den, der nu er Tale om, saa kan denne Kreds, selv om de allerstørste Lighedsprincipper anvendes, kun blive delt i 7 Dele. Nu er det, han derimod siger: Naar jeg ser paa det, Flertallet foreslaar, saa vi kun 4 Kredse. Men det er jo ogsaa en ganske mærkkelig Udtalelse; thi jeg antager dog, at det ærede Medlem kan tælle. Den nuværende 5te Kreds faar en ny 5te Kreds, en ny 6te Kreds, en ny 10de Kreds, en ny 11te Kreds og en ny 12te Kreds. Det er efter min Mening 5 hele, ny Kredse. Og dernæst fordeles af den nuværende 5te Kreds saa store Stykker, dels til 3de Kreds og dels til 4de Kreds, at disse Stykker i alle Tilfælde udgøre Halvdelen af disse Kredse. I Virkeligheden vil altsaa efter det Forslag, der foreligger, og som vi senere komme til at behandle, 5te Kreds blive delt paa den Maade, at der bliver 5 ny Kredse og 2 ny, halve Kredse, med andre Ord 6 Kredse. Det er altsaa en Maade at omgaaes Tal paa, om hvilken jeg ikke skønner andet, end at den bør modsiges.

Bajer: Jeg har holdt mig meget tilbage i denne Forhandling, ikke fordi den ikke interesserer mig, men fordi der forekommer mig at være tilstrækkelig Damp oppe, kan jeg gerne sige, i forskellige Retninger. Jeg har hørt til dem, der have deltaget i Forhandlingerne om dette Lovforslag i en meget lang Arrække. Og i den historiske Fremstilling, der findes i Udvalgets Betænkning vil man ogsaa (Tillæg B, Sp. 29) se mit Navn nævnet, idet jeg begyndte med at indtage en Særstilling, hvor jeg stod ganske alene. Der findes

namlig paa det anførte Sted nævnet, at jeg enten vilde have en Grundlovsforandring med et fast Medlemsantal eller en Opfyldelse af Grundloven med 125 Kredse. Jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse, inden Forhandlingen gaar til Ende, at gøre opmærksom paa, at medens jeg den Gang stod ganske alene, ser jeg dog nu, at omtrent Halvdelen af Udvalgets Medlemmer stiller Forslag om en Dagsorden, der næsten ordret gaar ud paa det samme, nemlig enten et fast Medlemsantal med en Grundlovsforandring eller en fuldstændig nøjagtig Opfyldelse af Grundlovens Bud. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Vertelsen). Jeg antager, at hvis der blev stillet Forslag om en Grundlovsforandring, vilde man vel kunne arbejde sig sammen. Jeg kan ikke nægte, at jeg hellere vilde have en Tilnærmelse til et Forslag, som blev stillet af det Folketingsudvalgs Mindretal, som afgav Betænkning i Samlingen 1891—92. Dette Forslag findes i Tidenden for det nævnte Aar Tillæg B, Sp. 634. Det var stillet af 4 Medlemmer, af hvilke jeg ser et her foran mig, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), fremdeles det ærede Medlem fra Herteminde (M. Andersen) og 2 Medlemmer, som desværre ere fraværende i denne Tid, nemlig det ærede Medlem fra Storehedinge (S. Scavenius) og det ærede Medlem for Lihsted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Det gik ud paa, at Antallet af Folketingets Medlemmer skulde være 110. Selve Medlemsantallet er jo noget, som er i den Grad elastisk, at man vel kunde forhandle om det, saa at af Hensyn til det tror jeg ikke, man skulde være bange for at indlade sig paa et Forslag om en Grundlovsændring. Saa stod der dernæst, at Antallet skulde fordeles paa Overøvrighedskredse i Forhold til Folketingsvalgernes Antal. Ja, det mødes jo af den Indvending, som den ærede Ordfører ogsaa kom med i Dag, at det kun er en Udsættelse. Naar det altsaa skal fordeles i Genhold til de forskellige Folketellinger, komme vi atter og atter til at lægge om. Men det vil dog ikke være nogen saa grundig Omlægning som den, der er Tale om ved det Forslag, vi nu have for, og som vi jo komme til at foretage atter og atter, idet der ingen Ende er paa disse Omlægninger. Derfor har jeg udtalt ved den Lejlighed for et Par Aar siden, at man efter min Mening burde gaa til Forholdstalsvalg, ikke i de enkelte Overøvrighedskredse, som det ærede Mindretal den Gang foreslog, men over hele Landet under